

„Mindenki amilyen kegyelmi ajándékot kapott, úgy szolgáljatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai.” (1 Péter 4,10)

ŐRÁLLÓK

A Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetség lapja • 2022 • VIII. Évfolyam • 3. szám • Ára: 1,25 lej

„Várjad az Urat, légy erős, bátorodjék szíved, és várjad az Urat.” Zsolt 27:14

A várakozás egy képesség, amire nagyon vágyom, de nem igazán sikerült elsajátítanom. Te hogy állsz vele?

Rohanó, kell-nekem, most-kell kultúránk agy mosásának hatására úgy érezzük, a várakozás valami rossz, amit nem kéne megérnünk. Másodpercek alatt megtudjuk, milyen az időjárás Dél-Mongóliában, rendelünk egy csinos felsőt valamelyik felkapott áruházból, szkájpólunk a kontinens túlsó felén lakó barát-nőnkkel. Üzenetet küldhetünk a barátunknak vagy egy csiripet ezeknek egy szempillantás alatt; nem csoda, hogy nehéz dolognak tartjuk a várakozást.

Mai igénk szerzőjétől nem volt idegen a várakozás, és ismerte minden nehézségét. Valahonnan a semmiből előbukkant Sámuel próféta, hogy felkenje Izrael következő királyát az ő családjából. Jessze fiai közül csak egyet választott ki Isten szeretett Izraele királyául. A kiválasztott Dávid volt. Az Írás elmondja, hogy a Szentlélek azonnal rászállt Dávidra, és attól kezdve rajta maradt (1 Sám 16:13). Azt gondolná az ember, hogy ilyen felkenés után Dávid máris rohan elfoglalni a trónját, de Dávid rohanásának iránya visszafelé volt a legelőre, hogy folytassa megszokott életmódját. Elkezdődött a várakozás.

Várakozása alatt Isten felkészítette a trónra. Dávid egy dologhoz értett, a pásztorkodáshoz. Nem ismerte a királyi udvar protokollrendszerét, az uralkodás szabályait. Nem állt mögötte a nép és a katonaság, hogy megvédje királyságát. Alacsonysorsú pásztorfiú volt. Ahelyett, hogy elfoglalta volna a megígért helyet, Dávid várta Istent, hogy elköltöztesse őt a legelőről a palotába. Várakozás közben Isten felkészítette Dávidot a költözésre.

Sok leckét tanult várakozásból. Ha megvizsgáljuk és alkalmazzuk ezeket

az igazságokat, reményt találunk a várakozás nehézségeiben, és belátjuk, hogy a jelenbeli várakozásnak jó hatása van a jövőnkre.

1. Hiába vagyunk felkentek, kiválasztottak, attól még várakoznunk kell. Dávid tizenöt évet várt, hogy Júda, és még többet, hogy egész Izrael királya legyen.

2. Isten útjai nem a mi útjaink; gondolatai nem a mi gondolataink. Miután felkenték és kiválasztották, Dávid először Saul szolgálatába szegődött, Sauléba, aki az „ő trónján” ült.

3. Isten nem pazarolja az időt. Kezében tartja. Arra használja, hogy tapasztalataink hasznunkra váljanak életünk bármelyik szakaszában.

4. Ha hagyjuk, várakozásunk közben szorosabb kapcsolatba kerülünk Megváltónkkal, mintha nem kéne várakoznunk. Dávid legszebb, legköltőibb zsoltárai a barlangokban, a pusztaságban születettek Istenre való várakozás közben.

5. Isten nem hagyja figyelmen kívül, ha gyermekei Hozzá kiáltanak. Dávid Hozzá kiáltott, néha könyörgött segítségért, megoldásért, védelemért. Isten sosem hagyta válasz nélkül. Ugye, végül még a trónt is elfoglalta?

6. Várakozásunkra valaki másnak van szüksége. Nem csak rólunk szól ez az egész. Gondolj bele, mennyivel gazdagabbak vagyunk, hogy Dávid végigtúrta a várakozást. Miénk lehet csodálatos költészetének szépsége, szeretete, reménye, gyógyítása.

Milyen vagány útmutatót ad Dávid a várakozáshoz! Ha hagyjuk, hogy Isten tegye a dolgát közben, várakozásunk könnyebbé, jövőnk fényesebbé válik. Ha lebontjuk bástyáinkat és védőfalunkat, Isten hűségének bizonyul, és beteljesíti életünkre kigondolt terveit.

Drága Uram, segíts várni. Segíts jól várakozni. Nyugton szeretnék maradni, hogy hagyjam, vidd végbe tervedet az életemben. Nélküled én nem tudom megcsinálni. Ámen.

(Forrás: hitremenyyszeretet.network.hu)

Venyersán László: Ki várni tud

Oly jó Istenre csendben várni -
Istennel rövid a messi út,
hisz nemcsak az út, a cél is Ő,
s nem veszít időt, ki várni tud.

Oly jó Istenre csendbe várni,
gyermekként, boldog önfeledten;
nagy műve rejtett s titok úgy is
amit cselekszik keze csendben,

Oly jó Istenre csendben várni,
a világ bármit is felelne...
Ajándéknál is nagyobb néha
a várás győzelmes kegyelme.
Ámen

„Rajtad függök, és egyedül csak tebenned bízom! Ámen.” (II. Rákóczi Ferenc imájának záró mondata)

Lakatos Nella

kerületi jegyző

Nt. **Módi József** Nagyvárad – Újváros Református Egyházközség lelkipásztora nyitó áhitatával vette kezdetét az év utolsó kerületi presbiterképzése a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetségének szervezésében Nagyváradon. A lelkipásztor az Apcsel. 16,6-7-10 versét olvasta és magyarázta a résztvevőknek. Felhívta a figyelmet Isten szent lelke keresésére a fontosságára, hangsúlyozta, hogy közösen keressük, kérjük és engedjük mindennapi tetteink megoldásában az Ő vezetését, bízunk döntéseiben, ismerjük fel, hogy minden az életünkben Isten vezetésével történik, mások fele mindig szolgáljunk szeretettel.

Tóth András szövetségi elnök Máté 5,16 versével köszöntötte az egybegyűlést, majd **dr. Papp György** a Kolozsvári Protestáns Teológia adjunktusa *A Magyar Református Egyház új-és jelenkori története a XVII. századtól napjainkig* címmel tartott előadást.

Ebben az időben Erdélyben három nemzet uralkodik: szászok, székelyek és nemesek, volt négy bevett vallás: katolikus, lutheránus, református, unitárius és mindenik ugyanolyan jogokkal rendelkezett. A Habsburg császárság elkezd terjeszkedni és fokozatosan bekebelezik Erdélyt, ahol Bocskai István 1604-ben kivívta a vallásszabadságot a protestánsoknak, és ahol a trónon egy évszázadon át csak református fejedelmek ültek.

I. Lipót német-római császár és magyar király uralma alatt az ellenreformáció általános és döntő támadásra készül, 1691-ben kiadja a *Diploma Leopoldium* 17 pontból álló rendeletet, ami egy évszázadra szabályozta a magyar állam valláspolitikáját a protestánsokkal szemben, akiknek nyilvános vallásgyakorlatra csak artikuláris helyeken engedett meg. A római katolikus papság mindent megtesz, hogy Magyarországot római katolikussá és a Habsburg hatalom hű szolgájává tegye. A magyar protestánizmust a megsemmisítés veszélye fenyegeti. A változások kiindulópontja az egyházszerkezet és vallásérkölcsei élet reformjára irányuló törekvések voltak. Megalakul Pápan az első presbiterium, ezt sürgetik Tiszántúlon és Erdélyben, bevezetik a házi istentiszteletek tartását, az építő olvasmányok terjesztését.

Erdélyben maga a fejedelem (I. Rákóczi György) nagy befolyást gyakorolt az egyház igazgatására. E korban fontos szolgálatot teljesít a protestánizmus a magyar művelődés előbbreviteléhez. Bethlen Gábor fejedelem Gyulafehérvárott „collegium academicum”-ot alapít, magyar alkotásokkal gyarapodik a kor irodalma: Komáromi Csipkés György debreceni lelkész lefordítja az egész Bibliát, vallásos költemények jelennek meg, román református iskolát alapítanak Fogarason.

Politikai téren az országgyűléseken hozott törvények a katolikusoknak hoznak előnyösebb határozatokat, a protestánsoktól templomokat vesznek el, vallási panasszal csak az uralkodóhoz fordulhatnak, aki a miniszteri értekezletre bízta azok megoldását. Mária Terézia császárnő uralmában az 1781-es *Carolina Resolutio*, amelyben szabályozza a protestáns egyházak szervezkedését.

II. József trónralépése után hozzáfogott a felvilágosodás eszméinek a megvalósításához, ennek gyümölcse a híres vallásügyi rendelete a „*Türelmi Rendelet*” (1781), ami a nem katolikusok nyilvános vallásgyakorlatát szabályozta, de nem minden tekintetben teljesíti a magyar protestánsok jogos kívánságait. Erdélyre ezek

közül csak a vegyes házasságokból született gyermekek vallására nézve alkotott újabb jogszabályt. Átalakul a protestáns egyházak szervezete is, négy egyházkerületet szerveznek a reformátusok: a dunántúli, dunamelléki, tiszáninneni, tiszántúli egyházkerületek. A nagy elnyomás idején fokozott mértékben szükség van a protestáns egyházaknak a világi urak támogatására, de ezek ennek fejében állandó részt kívántak venni az egyház kormányzásában.

Az emberiség számára a felvilágosodás szelleme romlást hozott, a magyar reformátusoknak folytonosan küzdeniük kellett a vallási egyenlőségért. Ebben a korban születnek a nemesek által írt imádságos könyvek: Ráday Pál „*Lelki hódolás*” címmel kiadott énekei, imádságai, ekkor tesz Jézus Krisztus iránti mélyszéles szeretetéről tanubizonyosságot Telekiné Bethlen Kata. Felvirágzik az építő irodalom: megjelenik Szikszai György makói majd debreceni lelkipásztor műve *Keresztyéni Tanítások és Imádságok* címmel, új bibliafordítások jelennek meg. Az irodalmat a cenzúra, a protestáns tanügyet és az iskolák működését a fejedelmi ellenőrzés nehezítette.

I. Ferenc uralmában a protestáns egyház sorsa, tiltotta a külföldi protestáns egyetemek látogatását, megszűnik a protestáns egyházak autonómiája, a főhatalmat a király által kirendelt „*consisforum*” gyakorolja, melynek tagjai római katolikusok is lettek. Az 1847-48-as évi országgyűlés XX. cikkelye kimondja a bevett vallásfelekezetek egyenlőségét, sőt ezeknek egyházi és iskolai szükségleteit az állampénztár által fedezendőnek nyilvánítja. Ez Erdélyre is vonatkozott. A törvény betartását megakadályozta a forradalom és szabadságharc kitörése. A világi fegyverletétel után az osztrák bosszú keze nehezedett a magyar protestáns életére. Az 1867-es kiegyezés után fokozatosan visszaállt a református egyház belső szabadsága is.

A trianoni békekötés után a magyar reformátusok idegen uralom alatt kénytelenek voltak önállóan szervezkedni: így megalakulnak Felvidéken, Kárpátalján, Délvidéken az egyházkerületek, a román területen az Erdélyi Egyházkerület mellett megalakul a Királyhágómelléki Egyházkerület.

A felvilágosodás és ezzel kapcsolatban a racionalizmus, majd a liberalizmus, újabban a marxizmus egyre jobban idegenítették el a magyar protestánsokat az egyháztól és a keresztyéni élet gyakorlásától. A protestánsok e korban is elől jár a művelődés szolgálatában. Új intézetek létesülnek: Kolozsvárott létesül új Teológiai Akadémia, mely a nagyenyedi Bethlen Kollégium teológiai fakultásának megszűnését vonta maga után. A magyar irodalom minden területen megmutkozott, a kor legnagyobbjai a protestáns egyházak tagjai közül kerülnek ki: Petőfi Sándor, Arany János, Tompa Mihály, Jókai Mór, Kölcsey Ferenc, Ady Endre stb. A magyar protestánsok mind a mai napig fejlesztik szolgálatot végez a magyar szellemi élet minden területén.

A magyar református egyház továbbra is működhet, épülhet ha a múlt tanulságait és a kor kihívásait az igéhez mérjük.

Talentumok, szolgálat, sáfárság

„Ki-ki amint kegyelmi ajándékot kapott, úgy sáfárkodjatok azzal egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó sáfárai” (I.Pét.4,10)

Június-július hónapokban zajlottak a **Nagybányai Református Egyházmegyében** a kisköri, regionális presbiteri képzések a megyei presbiteri szövetség szervezésében. A találkozók helyszíne Kőszegremete (Avas vidéke), Színérváralja (Nagybánya és környéke), Szamosardó (Szamos mente) volt. A képzés központi igéje I.Pét.4,10 igeverse volt, az előadó **Nt. Alföldi Lakatos Tibor**, a Felsőbányai Református Egyházközség lelkipásztora.

Nyitó áhítatot **Nt. Sziszik József** kőszegremetei lelkipásztor (Pál Gal. 6,1-5), **Nt. Huszár László Zsolt** színérváraljai lelkipásztor (I Pét.4,7-11) és **Nt. Pocsveiler István Levente** szamosardói lelkipásztor (Ján.4,1-3) tartották. Mindhárom lelkipásztor kiemelte a presbiterok szolgálatának a fontosságát, figyelmeztetve arra, hogy legyünk egymás gondjainak, bajainak közös teherhordozói, legyünk egymáshoz vendégszeretők, örömmel szolgáljunk, szeressük egymást, és majd mindannyian beléphetünk a mennyek kapuján, amit az Úr készített számunkra.

Az előadó előadásának első részében az Ószövetségben említett kegyelmi ajándékokról beszélt, amelyeket a teremtétségben kaptunk és I.Mózes 2,7 versében olvashatunk róla. Az Újszövetség pedig már teljesen otthonosan használja a „kegyelmi ajándékok” fogalmát, különösen Pál apostol leveleiben olvashatjuk, hogy azok sokfélék, de mindenkinek a forrása az Úr, a Lélek. A kegyelmi ajándékok közé sorolja az örök életet is, egyaránt kegyelmi ajándék a házasság nélküli életforma is, de a házasságban folyó élet is, írja Pál apostol I.Kor.7,7 versében: „...szeretném, ha minden ember úgy volna, mint én magam is, de kinek tulajdon kegyelmi ajándéka vagyon Istentől, egynek így, másnak pedig úgy”.

Az előadás második részében magáról az igeversről

(I.Pét.4,10) beszél az előadó, elmondván, hogy minden embernek adatott valamilyen kegyelmi ajándék, ezek senkinek sem a sajátjai, hanem mindenki sáfárkodásra kapta, ezeket nem lehet megszerezni. Ezek a közösséget gyarapító és megőrző tényezők. Kiemeli azt, hogy mindegy milyen kegyelmi ajándékai vannak valakinek, mert attól még mindenki szolgál marad. Tudni kell, hogy a kegyelmi ajándék nem egyforma mindenkié és ne feledkezzünk meg arról, hogy a sáfárkodásunkról, szolgálatunkról számot kell adnunk az Úr színe előtt.

Az előadás utolsó részében az előadó azokról a buktatókról beszél, amelyekkel a szolgálat során a presbiterok találkoznak. Az egyik az, hogy hogyan értelmezi, hogyan ismeri és fogja fel egy gondnok, presbiter a maga feladatát. Ezért jó, ha mindenki magában tisztázza, hogy mit is jelent számára az az egyház, amelynek a szolgálatában áll. A másik buktató az, amikor a gyülekezeti munkában valaki nem képes vagy nem hajlandó elfogadni, hogy ő szolgál. A harmadik buktatóként említi azt a magatartást, mely teljes egészében kizárólag csak a cselekvő személy személyes hasznát helyezi cselekedeteinek középpontjába. Minden buktató szemléltetésére gyülekezeti példákat sorakoztat fel azok könnyebb megértése végett.

Soha ne felejtjük el, hogy Isten a kegyelmi ajándékokat a közösség javára és épülésére adta azért: „...hogy mindenben dicsőíttessék a Jézus Krisztus által, akinek dicsőség és hatalom örökkön-örökké. Amen” (I.Pét.4,11b)

A találkozók szabad beszélgetéssel, hozzászólásokkal fejlődtek be, érintve a következőket: milyen legyen a gyülekezet amelyben szolgálunk, felismerjük-e talentumainkat és azokat hogyan használjuk a szolgálatunkban, milyen saját munkaterületünk van a gyülekezetünkben. Az elnökszöveg minden gondnoknak egy 30 pontot tartalmazó kérdőívet adott át, amelyet azokat gyülekezetében sokszorosít és saját presbiterének átad. Mindenik presbiter saját talentumait megjegyzi, és egy presbiteri gyűlésen elemzik azokat. Így a gondnok is megismeri presbiterének vállalt talentumait, amelyeket felhasználhat majd a gyülekezetében végzett munkák végzésekor.

Ne feledkezzünk meg sosem arról, hogy a Biblia szerint mi presbiterok „...az Ő alkotása vagyunk, akiket Jézusban jó cselekedetekre teremtett, amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk” (E.2,10)

Lakatos Nella, megyei elnök

Nyári konferenciát tartott a Bihari Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége

Megtartotta nyári konferenciáját a Bihari Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége, amelynek témája: A presbiter és szolgálat

2022. június 26-án, szombaton délelőtt tartotta meg nyári konferenciáját a Bihari Református Egyházmegye Presbiteri Szövetsége a Nagyvárad-úvárosi templomban.

A vastag falakkal épült templom kellemes hívőst tartott a kint tomboló nyári hőségnek, a bent érkező mintegy 150 presbiternek, lelkészek számára.

A konferenciára az egyházmegye mintegy 50 egyházközségből érkeztek résztvevők.

Mint minden alkalommal, most is a konferencia munkálatai igehirdetéssel vette kezdetét. Herdean Gyöngyi a helyi gyülekezet lelkipásztora szolgált nyitó áhítattal, igei magyarázatát az 1János 5: 6-12 alapozta.

„Nagy szűkség van arra, hogy bizonyágtévő emberek legyünk ebben a világban...”- szölk a lelkipásztor bátorító szavai.

Az istentiszteletet követően a Bihari Református Egyházmegye Presbiteri Szövetség elnöke, Vasil István köszöntötte a résztvevőket, a meghívott vendégeket.

A köszöntések rendjén a KRE PSz elnöke, Tóth András és Mészáros János főtákar kívántak áldott együttlétet és sikeres munkát a konferencia munkálataihoz.

Ezt követően került sor **Dénes István Lukács** lelkipásztor, esperes előadására, amelynek címe *Presbiter és szolgálat*.

Az időszerű téma boncolgatásán a jelenlévők nagy odafigyeléssel és érdeklődéssel követték az előadó szavait, hiszen ez éppen a presbiterokról szól a presbitereknek és a lelkészekkel való jó együttműködés alapjait fogalmazta meg.

Olyan kérdésekre kaptunk választ, mint: Kik a presbiterek? Mi a presbiter feladata? Miről lehet felismerni a presbiteret? És még nagyon sok érdekesítő gondolatokat osztott meg velünk az előadó.

A presbiterek a gyülekezet sáfárai és minden attól függ, hogy a rájuk bízottakkal hogyan sáfárkodnak, hiszen presbiternek lenni nemcsak egy cím, hanem komoly munkával jár.

Szolgálni csak imádkozva lehet társaidért, gyülekezetédért, közösségeédért, szeretettel szolgálni képmutatás nélkül, tisztelettel, alázattal és buzdítva

szolgálni. A presbiterek folyamatosan azzal a kérdéssel vannak elfoglalva, hogy hogyan működik a gyülekezet. Ennek egyik aspektusa az is, hogy a gyülekezet hogyan végzi a missziót az adott településen.

Presbiternek lenni nemcsak egy cím, hanem komoly munkával jár. A presbiternek át kell látnia a gyülekezetnek azt a részét, amelyet rábíztak, tartania kell a kapcsolatot az emberekkel, családokat kell látogatnia. Közös döntéshozatalokban kell cselekvőül részt vennie, nem csak egyszerű kérdések kapcsán.

A tanácskozás második részében **Fábián Tibor** lelkész-újságíró könyvbemutatójára került sor, aki utolsó három könyvét mutatta be a jelenlévőknek. Az *Ilyenek voltunk* kötet nosztalgia, visszaemlékezéseket tartalmaz 37 kis elbeszélés az óvodás kortól a felnőtté válásig, majd a legvégén a kudarc, amelyben az apa csalódottan veszi tudomásul, hogy az elmúlt évtizedek változásai miatt már nem tudja megmutatni gyermekének azokat a helyeket, ahol az apa gyermekkori emlékei játszódnak. A másik két kötet is a pandémia alatt született: a *Ceausescu elvtárs* pajtárs a diktátor házaspár utolsó napjait mutatja be, míg a *Guyana szörnyei* egy elmeszülemény a távoli

Dél-Amerika legeldugottabb országában játszódik. A szerző dedikálta könyveit.

A könyvbemutatót egy másik könyvbemutató követték, a kézzel írott Szentírás, **Covid Biblia** 14 kötetben.

Vinczéné Pálfi Judit lelkész a Királyhágómelléki Református Egyházkerület missziói előadó tanácsosa mutatta be és fűzött magyarázatot ehhez az egyedülálló kézzel másolt Bibliához.

„Ez egy óriási nagy munka volt. A pandémia időszaka alatt fogalmazódott meg a gondolat, hogy üljünk le a Szentírás mellé, és ha nem tudunk menni a templomba, akkor írjuk le, akkor másoljuk le, térjünk lélekben Isten elé, és ez által lelkeségben legyünk egymással. Szeretném, hogy ez a Szentírás használva legyen, vigyázva rá. Élünk vele, élünk általa! Én hiszem és remélem, hogy legalább 1200 testvérnek ez egy olyan örömet szerez, ami bennünket mindig kíváncsiságra, vágyakozásra, kitartásra, Isten ígéjében való hitre és alázatra motivál” — fogalmazott a lelkész.

A konferencia egy közös fotózkozással ért véget, majd a résztvevőket szeretetvendégségben részesítették.

Tóth Zsigmond Béla, presbiter

A presbitériumok története és működése Nagyváradon

2022. július 1-3 között meghívást kaptam Sárospatakra, hogy részt vegyek a Sárospatakon végzett presbiteri népfőiskolások találkozóján és tartsak egy előadást *A presbitériumok története és működése Nagyváradon* témával.

Az elhangzott előadás rövidített tartalmát mutatom be:

Jóllehet, hogy a vének tanácsa már a jeruzsálemi templom szolgálataival párhuzamosan említésre kerül az öszövétségben, valamint Pál apostol is említést tesz az ősgyülekezetek kapcsán erről a testületről, a protestáns gyülekezetekben nehezen alakulnak ki. Nagyváradon a reformátusság minden tudásával, áldozatával, addig jutott, hogy megalakították 1657-ben a Kurátorok székét. A város biztonsága erősödött ebben az időben. A Kurátorok széke megszűnt, amint a törökök győzelmével a református egyház is. 123 év múlva 1784-ben január 1-én szólalt meg újból Isten igéje, Keresztes József lelkész ajkán több 100 hallgató előtt a Tisza birtokon, közel a mai Nagyvárad-Olaszi templom udvarához.

A város lassan magához tér és megépül a Körös jobb partján a Várad-Olaszi templom, majd 1853-ra az Újvárosi templom is a Körös bal partján. 1925-ben Velence válik le Újvárosról, majd 1926-ban Rét az Olaszi gyülekezetéről. 1946-ban Nagyvárad-Őssi, majd Csillagváros önállósodik.

1992-ben Hegyalján épült ökumenikus templom a római katolikusokkal közösen készül el. 1995-ben a Nagyvárad-Rogériuszi önálló gyülekezet kezdett temploma felépítéséhez. Közel

30 év kellett ahhoz, hogy felépüljön az új templom és az új gyülekezeti ház. A város terjedése folytán két másik református gyülekezet épült be: mint Nv. Biharpüspöki és Nv. Szőlős.

Ebben a 10 gyülekezetben éli mintegy 30 ezer református a maga életét, sajnos aktív módon mintegy fele, azaz 15 ezren. Tíz gyülekezet mintegy 230 presbitere szervezi és felügyeli a gyülekezet munkáját helyi szinten. A nagyvárad-i gyülekezetekben a presbitérium hűségesen szolgálja Anyaszentegyházunkat, legyen az önkéntes munka, egyházi szolgálat, kórustagság, szegények támogatása, sok gyermekes családok és betegek felkeresése. A presbitérium közös munkával kormányozza, vagy inkább utat mutat a gyülekezeteknek a jó irányba való haladás felé, kihasználva Istentől kapott változatos adottságát mindenkinek csoportokban, de mégis együtt szolgálva. A főgondnokok-gondnokok lelkiismeretesen végzik munkájukat, a lelkipásztorokkal együtt képviselik az egyházközséget, aláírási joggal az egyházi és világi hatóságok előtt.

A felmerülő problémák és a sikeres dolgok is a presbiteri gyűléseken hangzanak el. Minden hónapban egyszer a gyülekezetekben megtartják a presbiteri bibliaórát, amely meghitt és nyílt megbeszélésre ad alkalmat.

Gyülekezetektől függően megtartják a presbiteri gyűléseket 2-3 havonta. A legtöbb gyülekezetben évente 2-szer csapatépítő kirándulásokat szerveznek. A Nagyvárad-Csillagváros gyülekezetben szombat reggelként zenés áhítatot tartanak, utána "szombat-napi játszóház" gyerekeknek és vasárnap délután "vasárnapi iskola"-biblia magyarázat gyerekeknek.

Minden gyülekezetben megtartják a "Vakáció, gyermek bibliahetet". A legelső ilyen alkalom a Nagyvárad-Őssi gyülekezetben volt megtartva, 1990-ben több mint 500 gyermek vett részt, ahol nem csak református gyerekek voltak, hanem más felekezetiek is és más nemzetiségiek is. A szervezés nagyon sikeres volt, és azóta megtartják az egész egyházkerületben. A Nv-Rogériuszi gyülekezetben minden évben megtartják a Magyar Kultúra napját.

Presbiternek lenni szolgálat, szolgálat Isten és a gyülekezet felé. A nagyvárad-i gyülekezetekben a lelkipásztorok és a presbiteriek egymásnak szolgátársai az Úr szolgálatában. Együtt felelősek a gyülekezetekért, Isten házának gondozásáért és a hit tisztaságáért.

„Soli deo Gloria”. Egyedül az Istené a dicsőség.

Vasil István

„... De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” (Józsué 24,15)

Nt. Gellén Sándor Károly Nagybánya Református Egyházmege esperesének nyitó áhítatával vette kezdetét a Nagybányai Református Egyházmege Presbiteri Szövetségének szervezésében a Presbiteri Csendes Nap házaspárok számára, a Nagybánya-Óvárosi Református Egyházközség templomában **2022. július 30-án**. Az esperes kiemelte a presbiterok feladataink fontosságát, akiknek imádságos hittel Józsué példája szerinti példamutatással kell helyt állniuk gyülekezetükben, gondoskodni annak hitbeli növekedéséről, nem elfeledni, hogy Krisztus fogja megtartani az egyházat, ezért cselekedni kell, hívni az ifjakat vallásórákra, templomba a gyülekezet tagjait, hiszen Jézus Krisztus is az apostolokat arra buzdította, hogy: „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet... tanítva őke, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam nektek...” (Máté 28,19-20)

Nt. Bak László helyi lelkipásztor, **Lakatos Nella** szövetségi elnök köszöntése után fellépett a gyülekezet kórusa **Nagy Emese** kántornő irányításával, majd **Balogh Brigitta** csengő énekhangja töltötte be a templomot.

A találkozó előadója **Lengyelné Dr. Püsök Sarolta**, a BBTE Református Tanárképző és Zeneművészeti karának habilitált docense volt, aki A jó presbiternek egész háza népe szolgál címmel tartott előadást.

Az előadás első részében az előadó a presbitériumok összetételéről beszélt, kiemelve vidékeket, ahol azokat csak férfiak alkotják, de ott, akit megválasztottak presbiternek, annak a feleségét és az egész családját választották meg. Ugyanúgy a munkavégzésben is az egész család

egyértelműen kivette részét a gyülekezeti szolgálatban. Idők múltával a tisztségek módosultak, de a szolgálatra kiválasztott személyeknek változatlanul eleget kell tenniük a felsoroltaknak, amelyekről Pál apostol Timóteushoz írott levelében olvashatunk (1Tim. 3,4-5).

Az előadó foglalkozott az „egy feleségű” kifejezés magyarázatával, amit sajnos református egyházunk sem kezelhet tabuként. Kiemelte, hogy ugyanazok az elvárások vonatkoznak az előjáróknak a társára, a feleségére, presbiter-és gondnokok esetében a férjére is, mint magára a tisztségviselőre, mert ezek ellenkezője a szolgálat teljesítésének kárára lesz. Külön szövegezt a presbiterok gyerekeiről, elmondván, hogy az iskola és az egyház nagyon sokat segít a gyermekek vallási nevelésében, de rendíthetetlen alapot csakis a szülői házban rakhatunk le az istenkapcsolat kiépítésének. Már a Szentírás elején, a Tóra, a törvények és a mögöttük húzódó szerető Isten megismerésével kapcsolatban a szülőkre bízta a gyermek tájékoztatását (5 Mózes 6,20-21a,11,19). Ne feledjük, hogy a vallásgyakorlásban a személyes példamutatás és legintimebb bizonyágtétel a szülők előjoga és kötelessége - hangsúlyozta az előadó. Rengeteg múlik azon, hogy a gyermek mit látott otthon, olvasták-e és hogyan olvassák a bibliát, vigyázva a képmutatásokra, mert azoknak negatív következményei lesznek. E vonatkozásban - az előadó szerint - három kísértéstől kell óvakodni: a mesterkéltől, a követke-

zetlenségtől, a kétértelműségtől. A Szentírásból megemlíti Mózes utódainak történetét és Józsuének személyes bizonyágtételét, amivel igazolja, hogy a nép vezetője: „De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!” (Józsué 24,15b), vagy amikor a nép megjelenik az Úr előtt, és fogadalmat tesznek, hogy „Nem fogjuk elhanyagolni Istenünk házát” (Nehémiás 10,40b)

Külön beszélt az előadó a vegyes házasságokról, elmondván, hogy egyházi törvényeink fontosnak tartják, hogy a presbiterok kiválasztásánál szempont legyen, hogy a gyerekei vallási hovatartozását illetően ne a saját felekezete kárára járjon el. Nagyon fontos, hogy a presbiter ezen a téren is hű legyen felekezeti közösségéhez, nem csak azért, mert ha ezen a téren, a családjában nem képes teremtetni, önmaga érvényesíteni, akkor aligha lesz képes bármilyen téren kiállni a saját és tágabb családja, közössége érdekeiért.

Abban a párkapcsolatban, amelyik igazi szereteten alapul, a felek nem is játszódnak ki egymást, hanem kölcsönösen elismerik egymás értékeit - fejezte be előadást az előadó.

Az elhangzottak alapján a presbiterok néhány életre szóló tanáccsal, bibliai igékkel alátámasztott példával térhettek haza otthonukba, ahol közösen, együtt szeretetben a család minden tagjával szolgálják gyülekezetüket.

A találkozó kötetlen beszélgetéssel és szeretetvendégséggel ért véget.

Lakatos Nella, szövetségi elnök

„Azért testvéreim, igyekezzetek még inkább megerősíteni elhívátásotokat és kiválasztásotokat, mert ha ezeket teszitek, soha nem buktok el.” (2Péter 1,10)

Nagyvárad-Újvárosi református templomban tartotta XVI.konferenciáját 2022. aug.20-án a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége, ahonnan az aradi egyházmegye képviselői maradtak távol.

Nt. Herdeán Gyöngyi a helyi egyházközség lelkipásztora nyitó áhítatában Józsué 24,14-16 verseit olvasta és magyarázta, kiemelve és összehasonlítva Józsué és államalapítónk, István király nemzetté, egy néppé való megalakulásának mozzantát. Mindkettő válaszút elé állította népét, de Isten megmutatta a helyes utat, amit nekünk, presbitereknek is követnünk kell, úgy ahogy Józsué mondta: „De én és az én házam népe az Urat szolgáljuk!”

Tóth András, kerületünk szövetségi elnöke 2 Péter 1,10 igeversével köszöntötte a megjelenteket, bemutatván az ünnepi meghívót, amelyet szövetségünk megalakulásának 20.évfordulójára készített. **Dr. Tóth János** a Magyar Református Presbiteri Szövetség békési egyházmegyei területi szervezet elnöke 2Péter 1,3 versével köszöntötte a konferencián résztvevőket, majd beszámolt az anyaországi szövetség életében történő változásokról - új neve, új elnöksége van a szövetségnek (Magyarországi Református Presbiteri Szövetség) és felsorolja a szervezet megújulási terveit.

Nt. Bíró Botond, Rátoni Református Egyházközség lelkipásztora **A presbiteri kiválasztottság felelőssége** címmel tartott előadását. Jakab levelének 4,7-8 verseinek felolvasásával indította az előadást, majd a presbiteri eskü szövegét ismételtette el a jelenlevő presbiterekkel. Előadásában a szöveg néhány kulcsszavát magyarázta, majd beszélt arról, hogy

ki a presbiter, mit olvashatunk a Bibliában erről a tisztségről. Külön fejezetben foglalkozott azzal, hogy milyen legyen a presbiter, a tulajdonságok magyarázatát bibliai igékkel támasztotta alá. Mit jelent presbiternek lenni kérdésre kereste és adta meg a választ a Szentírás szavaival, külön kiemelve hogy Krisztus központú életet kell élnie, bibliát olvasó-ismerő, imádkozó, bűnbánatot tartó és bűnvalló személy kell legyen. Mire lettünk kiválasztva mi presbiterek a gyülekezetben Máté 28,19-20 versei adják meg a választ: „Menjete el azért, és tegyete tanítvánnyá minden népet, megkeresztelve őket az Atyának, a Fiúnak és a Szentléleknek nevében. Mindannak megtartására tanítsátok őket, amit én parancsoltam nektek. Íme ,én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig.” Az ige szavaival válaszolt azokra a kérdésekre is, hogy hogyan legyünk jelen a gyülekezetekben és presbiterként hogyan örködjünk a hit tisztaságában. Az előadás befejezésekor négy pontban összefoglalta, hogy mi a presbiter dolga gyülekezetében: ügyelni arra, hogy a tanítás tekintetében mindig a Szentírás szavait kövessék, segíteni abban, hogy az eltévelyedett tagok visszatérjenek, vigyázni arra, hogy minden békeségben és jó rendben történjen és mindig azért munkálkodni, hogy a gyülekezet egyre jobban tükrözze Krisztus szentségét.

A szünet és a Partiumi Keresztény Egyetem Magánének szakos hallgatóinak felemelő éneklése után

Nt. Kánya Zsolt Attila Kémeri Református Egyházközség lelkipásztora tartott előadást **A Keresztény családmódel** címmel. Előadását a család szó eredetének magyarázatával kezdte, majd arról beszélt, hogy mi volt a családra jellemző az ószövetség korában, hogyan változtak meg azok Jézus korában, és melyek Jézus tanításai a családról a Szentírásban. Együtt, közösen felelevenítettük a biblia családokat, majd részletesebben a különböző család modellekről beszélt az előadó. Ezek a modellek: a diktátor, az anyakirálynő, a cipekedő, az egyenlődsdi, a veszekedők, az elszigetelők, a csonka család, a gyerekbálvány. A mindennapi életben kövendő modell a pásztor és a nyája modell, ahol a férfi nem diktátor, hanem vezető, az asszony pedig segítőtárs. Mindketten, közösen a gyermekekkel együtt követik Krisztust, a pásztor, mert az számukra mindig biztonságot nyújtó légkört áraszt.

A konferenciát ünnepélyesebbé varázsolta **Vaszil István** szavalata, Mészáros János bibliai igeversének felolvasása és **Lakatos Nella** István királyról szóló ismertetője.

Nt. Módi József helyi lelkipásztor imájával és áldásával végződött a konferencia, ami hozzájárult presbiteri szolgálatunk ismereteinek felelevenítéséhez, bővítéséhez és református identitástudatunk fejlesztéséhez. SDG!

Lakatos Nella, kerületi jegyző

„...Mester, szeretnők, hogy amire kérünk, tedd meg nekünk.” (Mk.10,35)

Illés Jenő,

a SzRE PSz elnöke

Jézus idejében Zebedeus fiainak, Jakabnak és Jánosnak az volt a kérése, hogy egyikük Jézus jobb oldalán, másikuk bal oldalán üljön dicsőségben. De Jézus azt felelte, hogy nem tudják, mit kérnek, mert erről nem Jézus dönt.

Sajnos, a mai időkben is sokan vannak, akik szeretnének minél jobb és előkelőbb helyet elfoglalni, de sokszor Isten akarata más. Az Ő országában más a rend, mint a világban. Jézus tanítványai között nem az számít nagynak, aki másokon uralkodik, hanem az, aki kicsi tud lenni, és másoknak szeretetben szolgál.

A két testvér a két legjobb helyet magának szerette volna megkapni, mivel ők magukat tartották Jézus legközelebbi barátjának. A többi tanítvány ezért meg is haragudott, mivel ki akarták magukat emelni

a többiek közül. De Jézus idejében a helyeket nem a vendégek szabták meg saját kedvük szerint, hanem a házigazda. Ma már sokan ha nem kerülnek előre egy szervezeten belül, megsértődnek, az első helyre kerülőket pedig üres embernek mondják, mert nem tudják az írást: Mert aki magát felmagasztalja, megaláztatik; aki pedig magát megalázza, az felmagasztaltatik.” (Mt.20,12)

Nagyon örülünk, hogy még vannak lelkes presbitereink, akik presbiteri esküjükhöz híven szolgálják Isten Anyaszentegyházát, nem mentegetőzve és huzakodva a rájuk szabott feladat alól, hanem tudatában vannak, hogy „aki első akar lenni, mindenkinek szolgálja legyen” (Mk.10,44)

Az embernek Fia sem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon másoknak.

Ebből az ígéverből kell lelki erőt merítsünk és alázattal, becsülettel, egymás iránti tisztelettel szolgálni Isten Anyaszentegyházának reánk bízott feladatait legjobb tehetségünk és tudásunk szerint.

**Ne aggódjatok tehát a holnapért,
mert a holnap majd aggódik magáért:
elég minden napnak a maga baja.**

-Mt 6,34-

Kiadja a Királyhágómelléki Református Egyházkerület Presbiteri Szövetsége

Megjelenik negyedévenként

Szerkesztő bizottság: Veres Erzsébet sajtóreferens

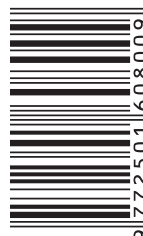
Tóth András KRE PSZ - elnök

Lakatos Nella

(Elérhetőség/e-mail: veres_zsike@yahoo.com)

Tördelés és nyomtatás: TEHNO-PRINT Zilah

ISSN 2501-6083

Pintea László

Robert Powell imája

**Nézd Uram, Te Mindenható,
csupán egyszerű embernek
születtem oly rég. Színésznek,
aki objektív és gondolkodó.
Felkértek egy filmszerepre,
beleegyeztem szégyenkezve.**

**Hisz ki vagyok,
ha nem gyarló
férfi, brit alattvaló
tehát anglikán,
ki a Szentírás titkán
többször elmereng,
közben a keze reng,
ím megöregedett,
ki e Földön Jézusként jelent
meg az Atya akaratából,
kezdve egy betlehemi
jászoltól
egészen a kereszthalálig.**

**Bizony, így lesz, így válik
egy világi emberből
új karakter,
ki a Mester testébe búj.
S hogy hiteles voltam esetleg?
Nem tudom, de szeretlek
Jézusom, oh Uram.**

**Bocsásd meg a tévutam.
Bocsásd meg, ha hiteltelen
voltam oly fiatalon,
szertelen,
de megváltozott
életem akkor, nagyon,
nagyon régen, 1977- ben.**